

بهشی یه کمه

نویزی جه ماعهت سوننه تیکی موئه ککمده له نویزه فمپزه کاندا^(۱). وه دهرباره (فضل) ی نویزی جه ماعهت (حدیث) ی زور هاتووه:

۱- له ئىبىنۇعومەرەوە خواي لى پازى بىت ھاتوھ دەفرمۇويت: پىغەمبەر ﷺ فەرمۇويەتى: (صلاتُ الجَمَاعَةِ أَفْضَلُ مِنْ صَلَاتِ الْفَدَّ بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً) (متفق عليه). واته: نویزی جه ماعهت چاکتە لەنویزی تاك بە بىستوحەوت پلە.

۲- له ئەبو ھورەپەرەوە ھاتوھ دەفرمۇويت: پىغەمبەر ﷺ فەرمۇويەتى: (صلاتُ الرَّجُلِ فِي جَمَاعَةٍ تَضُعُفُ عَلَى صَلَاتِهِ فِي يَتِيمَةٍ وَسُوقَهُ خَمْسَاً وَعِشْرِينَ ضِعْفًا، وَذَلِكَ أَنَّهُ إِذَا تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ، ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الْمَسْجِدِ لَا يُخْرِجُهُ إِلَّا الصَّلَاةُ، لَمْ يَخْطُطْ حَطْوَةً إِلَّا رُفِعَتْ لَهُ بِهَا دَرَجَةٌ وَحَطَّ عَنْهُ بِهَا حَطِيَّةً، فَإِذَا صَلَى لَمْ تَزَلِ الْمَلَائِكَةُ تُصَلِّي عَلَيْهِ مَادَمَ فِي مُصَلَّاهُ مَا لَمْ يُحِدِّثْ: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ، اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ، وَلَا يَزَالُ فِي صَلَاتِهِ مَا انتَظَرَ الصَّلَاةَ). (متفق عليه). وهذا لفظ البخاري). واته: نویزی پیاو بەجه ماعهت بىستوپىنج ئەۋەندەي ئەو نویزەيە كە بەتمەنها لەمالەوە بازار ئېكەن، ئەۋىش لەبەر ئەۋەيە كە ئەو كاتىك دەستنۈزىتى گرت بەشىۋەيدى كى چاک، لەپاشاندا ھاتە دەر بۆ مزگەوت تەنها لەبەر نویزەكەن ھاتبۇوەدەرەوە، ھەنگاۋىك نانىت ئىللا پلهىدە كى پى بەرزا ئەبىتە گوناھىيەكى ئەسپىتىمۇ، جا كاتىك نویزەكەن كىد، ھەتا لەشۈنى ئەنۈزىزدا بىت فريشىتە كان بۇي ئەپارىتىمۇ، تا دەستنۈزىتە كەن نەشكابى، ئەللىن: خوايە رەجمى پى بىكە، وە بىردەوام لە نویزىدايە مادام چاۋەپرووانى نویزە

(۱) منىش دەلىم: دانەر لەم حوكىمدا زور نەرمى نۇواندۇوە، چونكە واتاي (سنة مؤكدة) لەلای فوقة‌ها كان ئەمەيە كە بىڭىرى پاداشتى دەدرىتىمۇ، و بە نەكىرنى سزا نادرىت، جا ئەمە چۈن ۋەيە لە دەرەقى ئەمەنە دووا ئەكمۇن لە نویزى جه ماعهتدا، لە كاتىكدا پىغەمبەر ﷺ ھامباز بۇ بۆ سووتاندىن مالە كاپىيان بەسىرىاندا، ھەرۋەك لە حەدىسى چوارەمدا ھاتووه.

ئىبىنۇ قەيىم دەفرمۇويت: پىغەمبەر ﷺ سووتىنەرى بىڭىرى تاوانى بچوک نەبۇو، جا واز ھىستانى نویز بە جه ماعهت لە گوناھە گۈرە كانە. بەلکو چۈن راستە ئەمە لە گەل ووتىمى پىغەمبەر ﷺ دا كە بە كويىرە كەن فەرمۇمۇ: (أجب) كە لە سەرۇوو ئەۋەشەوە دەست گرو يارمەتى دەرىتكى نى يە دەستى بىگرىت بۆ مزگەوت، ھەرۋەك لە حەدىسى سىھەمدايە، بەلکو لە رىيگاڭى داروبىردى لىيە وەك لە ھەندى لە رىيوايىتە كاندایە بە صەھىحى، جا ئايا حوكىملىك ھەيە وىنەي ئەم (قىربىتة) انى لەبارەيەوە ھاتبىت جەخت لەسەر واجبىتى بىكتەوە لە گەل ئەۋەشدا بۇوتىتە: ئەمە واجب نى يە؟!.

ھەرۋەها حەدىسى ژمارە شەشىش بەلگىيە لەسەر واجبىيەتى، چونكە كەسىك سوننه تیکى بەجى نەھىننا، لە گەل پاراستنى لەسەر واجباتە كان چۈن پىئى دەووتىت (إسْتَحْوَذَ عَلَيْهِ الشَّيْطَانُ)، وە من گومانم وايە كە دانەر كاتىك ئەم بابەتى نۇوسىيە تەفسىرىي ئەۋە خويندۇتۇو كە لە (نيل الأوطار) دا لەم بابەدا بەسىرىيەوە بۇوە، چونكە ئەۋە خوا لە من و ئەۋە خۇش بىت، وەلمايى ئەۋە حەدىسانە داۋەتۇو كە پەيۈشتە بە واجبىيەتى بە چەند وەلمايىك كە بەرەو (نەب) اى بىردووە، بە خەيالى خۆى، بەلما كەسىك ئەگەر وورد بىتىمۇ لەمۇ وەلمامانە، لاوازى و زور لە خۆ كەردىنيان تىيا دەزانىتتى، بە تايىيەت شەوكانى وەلمايى ھەممو بەلگە كانى نەداۋەتىمۇ لەوانە حەدىسى شەشم، وە لەوانە حەدىسى: (مَنْ سَعَ

النَّدَاءَ فَلَمْ يُجِبْهُ، فَلَا صَلَاتَةُ لَهُ إِلَّا مِنْ عُذْرٍ) بۇ زىيات شارەزايى بىروانە (تام المنة).

۳- و هدر له ئابو هوره برهه هاتوه ده فرمومويت: پياويتكى كويير هاته لاي پيغەمبەر ﷺ ووتى: ئەئى نېرراوى خوا كەسيك نى يە دەستم بگريت بى مزگوت، رېم ئەدەي لە ماللەوە نويىز بىكم؟ پيغەمبەر ﷺ رىپىدا، كاتى پشتى هەلتكىد، پىرى فرمومو: (ئايا گوييت لە بانگە؟) ووتى: بەلى، فرمومو: (ئەبى وەلامى بەيتىمەوە بىرى بۇ مزگوت). (موسليم گىرپاوىيەتىيەوە).

۴- هدر لە وەوهە هاتوه ده فرمومويت: پيغەمبەر ﷺ فرمومويتى: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ هَمَّتْ أَنْ آمُرَ بِحَطَبٍ فَيُحَتَّبَ، ثُمَّ آمُرَ رَجُلًا فَيَؤْمُرُ النَّاسَ ثُمَّ أَخَالَفُهُ إِلَى رِجَالٍ فَأُحْرِقُ عَلَيْهِمْ بُيُوتَهُمْ). (متفق عليه). واتە: بەوزاتەمى گيانى منى بەدەستە، وا هات بە دلما فرمان بىكم دار كۆبۈرىتىمەوە لە پاشاندا بە پياويتكى بلىم بەرنويىزى خەلتكە كە بىمە خۆم لە لولوە ئەچچۈم بۇ ئەو پياوانەى لە ماللەوەن خانووە كانيان بە سەردا بسووتىن.

۵- لە ئىپىنۇمە سعووەدەوە هاتوه ده فرمومويت: هەركەسى حمز ئەكتە بە يانى بە موسىلمانى بگات بە خوا، با ئاگادارى ئەو نويىزانە بکات لە شوينە كە بانگ ئەدرى بۆى، چونكە بە راستى خوا رىگاكانى رىزگارى و هيدىايدەتى بۇ پيغەمبەرە كەي ﷺ دانادە، ئەونو يىزانەش لە وانەن، وە ئەگەر ئىپەوە لە ماللە كانتانا نويىز بىكمەن وەك ئەم دووا كەوتۇوە، ئەمە سوننەتى پيغەمبەرە كە تان واز لى ھىناوە، جا كاتى سوننەتى پيغەمبەرە كە تان واز لى ھىنا گومرا ئەبن، وە ئىپەمە كە سمان لە جەمماعت دووا نەئە كەوتىن جگە لە مونافيقانە نىفاقة كەيان ديار بۇو، پياو هەببۇ دووكەس ئەچچۈنە ژىپ بالى ئەيان ھىنا لە رىزە كەدا ئەيان وەستان. (موسليم گىرپاوىيەتىيەوە).

وە لە رىوايەتىكى ترىيدا ده فرمومويت: پيغەمبەر ﷺ رىپىدىا ھىدايدەتى فيرئە كە دىن، ئەويش نويىز كەدن بۇو، لە مزگوتانە بانگى تىدا ئەدرا.

۶- لە ئەبودەردا ئەمە خوا لىپى رازى بىت هاتووە فرمومويتى: گويم لە پيغەمبەر بۇوە ﷺ ئەيفەرمۇو: (مَا مِنْ ثَلَاثَةٍ فِي قَرْيَةٍ وَلَا بَدْوِ لَا تُقْأَمُ فِيهِمُ الصَّلَاةُ إِلَّا قَدْ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ، فَعَلِيهِمْ بِالْجَمَاعَةِ فَإِنَّمَا يَأْكُلُ الدَّبْرُ مِنَ الْغَنِمِ الْقَاصِيَةِ). (رواه أبو داود بساند حسن) واتە: هىچ سى كەسيك نى يە لە گوندىكىدا بن يَا لە چۈلىكىدا كە جەمماعتى تىدا نە كەرىت ئىلا شەيتان بە سەرييانا زال ئەبىت، جا لە بىر ئەمە نويىزى جەمماعت بىكمەن، وە بىزان گورگ تەنها مەرە تاك بۇوە كان ئەخوات لە راندا.

(۱) ئامادە بۇنى ئافرتان لە مزگوتدا بۇ نويىزى جەمماعت، و فەزلى كە دىن نويىزە كانيان لە ماللەوە يان: دروستە ژنان بچنە دەر بۇ مزگوت و نويىزى جەمماعت بىكمەن، بە مەرجى دوور بىكەنەوە لە بە كارھىيانى ئەوشستانە ئارەزووی پياۋەچۈلىكىن و ئەبىنە ھۆزى فيتنە، ئەوشستانەش خۆرەزىندەنەوە بە كارھىيانى بۇنى خۆشە.

لە ئىپىنۇمەرەوە هاتووە كە پيغەمبەر ﷺ فرمومويتى: (لَا تَمْنَعُوا النِّسَاءَ أَنْ يَخْرُجْنَ إِلَى الْمَسَاجِدِ، وَبِيُوْتِهِنَّ). واتە: رى لە ئافرەتان مەگىن كە در بچن بۇ مزگوتە كان، و لە ماللە كانيان بىننەوە چاكتە بۆيان.

لە ئەبوبەرەوە هاتووە كە پيغەمبەر ﷺ فرمومويتى: (لَا تَمْنَعُوا إِمَاءَ اللَّهِ مَسَاجِدَ اللَّهِ، وَلَيَخْرُجْنَ تَفَلَّاتٍ) (رواه أەممەد وأبوداود). واتە: رى لە ئافرەتان مەگىن بۇ چۈون بۇ مزگوت، وە بەبى خۇ بۇن خوش كەدن دەر بچن.

هەر لە ئەبو ھورەپەرەوە ھاتوھ دەفرمۇويت: پىيغەمبەر ﷺ فەرمۇويتى: **(أَيُّمَا امْرَأٌ أَصَابَتْ بُخُورًا فَلَا تَشَهِدْ مَعَنَّا الْعِشَاءَ الْآخِرَةَ)** (رواه مسلم وأبوداود والنسائي بإسناد حسن) واتە: ھەر ئافرەتىك بۇنى خۆشى دايىت لەخۆى با نويىزى خەوتىنامان لەگەلدا نەکات.

وە باشتەرە بۆيان لە مالەكانىاندا نويىز بىھىن، بەپىرى ئەھوھى ئەحمدەدو (طبراني) لە ئومۇ حومەيدى ساعىدىيەوە ئەگىرەنەوە، كە ھاتووه بولالى پىيغەمبەر ﷺ ووتويەتى: ئەمى نىرراوى خوا من حەز ئەكم لەگەل توۋدا نويىز بىھىن، ئەمۇيش ﷺ فەرمۇوى: ئەزانم، بەلام لەزۇورەكەي خوتدا نويىز بىكەي خىرترە بىزت لەھوھى نويىز لەمزاگەوتى ھۆزەكتەدا بىكەي، وە لەمزاگەوتى ھۆزەكتەدا نويىز بىكەيت خىرترە لەو نويىزەي كە لە مزاگەوتى جەمماعەتدا بىكەيت.

(۲) (إِسْتِحْبَاب) پەسەندىيەتى نويىزىكەن لە دوورترىن مزاگەوت و قەلەبالغ ترىن مزاگەوتدا:

نويىزىكەن لەمزاگەوتىك قەلەبالغ بىت و دوورترىن مزاگەوت بىت لەشۈينى دانىشتەنەوە، موسىتەھەببە، بەپىرى ئەھوھى موسىلىم لەئەبوموساوه ئەگىرېتىدۇ كە پىيغەمبەر ﷺ فەرمۇويتى: **(إِنَّ أَعَظَمَ النَّاسِ فِي الصَّلَاةِ أَجْرًا أَبَدَهُمْ مَمْشِى)** واتە: ئەوكەسانەي گەورەتىن پاداش ودرئەگىن لەسەر نويىزەكانىان ئەوانەن كە لە دورترىن شۈينەوە دىن بۇ مزاگەوت.

وە بەپىرى ئەھوھى موسىلىم لە جاپىرەوە گىرلايدىتىيەوە دەفرمۇويت: پارچە زەھىيەكى بەتالى لەدەوري مزاگەوتدا ھەببۇ، بەنۇ سەلەمە ويستىيان بىنە نزىك مزاگەوت و خانووه كانىان لەھۇ دروست بىھىن، كاتىي گەيشتەدۇ پىيغەمبەر ﷺ فەرمۇوى: **(إِنَّهُ بَلَغَنِي أَنَّكُمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَنْتَقِلُوا قُربَ الْمَسْجِدِ؟ قَالُوا: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَدْ أَرَدْنَا ذَلِكَ، فَقَالَ: يَا بَنِي سَلَمَةً! دِيَارَكُمْ تُكْتَبُ آثَارُكُمْ)** واتە: پىيم گەيشتنووه ئەتانەویت بگۈزىنەوە نزىك مزاگەوت؟ ئەوانىش ووتىيان: بەللى ئەنەن نىرراوى خوا، نيازمان واببۇ، فەرمۇوى: (ئەمى بەنلى سەلەمە لەشۈين مالەكانى خۆتان بن، ھەنگاوه کانتان كە ھەللى ئەننەن بەرەو مزاگەوت بۆتان ئەنۇسىرى).

ھەرەھا بەپىرى ئەھوھى شەيخەين و غەيرى ئەوان لە (حدىت) اى ئەبى ھورەپەرەوە ئەگىرەنەوە كەباسمان كرد. وە لە ئوبىمى كورى كەعبەوە خوايلى رازى بىت كە دەفرمۇويت: پىيغەمبەر ﷺ فەرمۇويتى: **(صَلَاتُ الرَّجُلِ مَعَ الرَّجُلِ أَزَكِيَ مِنْ صَلَاتِهِ وَحْدَهُ، وَصَلَاتُهُ مَعَ الرَّجُلَيْنِ أَزَكِيَ مِنْ صَلَاتِهِ مَعَ الرَّجُلِ، وَمَا كَانَ أَكْثَرُ فَهُوَ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى)** (رواه أحمىد وأبوداود والنسائي وابن ماجة وابن حبان وصححة ابن السكن والعقiliي والحاكم) واتە: نويىزى پىاوىيەك لەگەل پىاوىيەكى تردا پاك كەرەوەتەرە بۇ گوناح لەنونىزەي بەتهنەها ئەييکات، وە ئەدو نويىزەي لەگەل دوو پىاوادا ئەييکات پاك كەرەوە تەرە بۇ گوناح لەو نويىزەي لەگەل پىاوىيەكدا ئەييکات، وە هەتا ژمارەيان زىياتر بىت ئەھوھ لاي خوا خۆشەويىستتە.

(۳) چون بۇ مزاگەوت بە لەسەر خۆ موسىتەھەببە:

وا چاکە (مەندوبە) چۈن بۇ مزاگەوت لەسەر خۆ پېرىيقار بىت، بەلام پەلەكەن و راکەن كەراھەتى ھەيىه، چۈنكە ئادەمیزاد لەوکاتمۇدە دېتەدەر بۇنۇيىز حۆكمى نويىزىكەرى ھەيىه، واتە وەك لە نويىزدا بىت وەھايە.

لە ئەبوقەتادەوە ھاتوھ دەفرمۇويت: جارىيەك لەگەل پىيغەمبەردا ﷺ نويىزمان ئەكەد گۈيى لەتەپەتەپى پىرى كۆمەللىيەك بۇو ئەھاتن، كاتىي لەنونىز بۇوە فەرمۇوى: ئەو تەپەتەپ و راکەنە چى بۇو؟ ووتىيان: بەپەلە ھاتىن بۇنۇيىز، فەرمۇوى: **(فَلَا تَفْعَلُوا.. إِذَا أَتَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَعَلَيْكُمُ السَّكِينَةُ، فَمَا أَدْرَكْتُمُ فَصَلَوَا، وَمَا فَاتَكُمْ فَأَتَمُوا)** (رواه الشیخان).

واته: وامه‌کهن.. کاتی هاتن بۇ نویزش لەسەرخۆ بن، فريایا هەرچى كەوتىن لەگەل ئىمامدا بىكەن و ئەوهى ترى دوايى تمواو بىكەن.

لە ئەبو ھورەپەرەتەن بىكەن بەرەنەن فەرمۇويەتى: **(إِذَا سَمِعْتُمُ الْإِقَامَةَ فَامْشُوا إِلَى الصَّلَاةِ وَعَلَيْكُمُ السَّكِينَةُ وَالوَقَارُ، وَلَا تُسْرِعُوا، فَمَا أَدْرَكْتُمْ فَصَلُّوا وَمَا فَاتَكُمْ فَأَتَيْتُمَا).** واته: کاتى گوئىيىستى قامەت بۇون بېچن بۇ نویزش بەلەسەرخۆبىي و ويقارەرەتەن پەلەمەكەن، هەرچى فرييا كەوتىن بىكەن ئەوهى ترى دوايى تەواو بىكەن.

(٤) موستەحەببە ئىمام نویزەكەي درىزە پى نەدا:

واچاكە (مەندوبە) ئىمام نویزەكەي زۆر درىزە پى نەدات لەبىر ئەوانەي دوواوه، بەپىرى حەدىسەكەي ئەبو ھورەپەرەتەن بىكەن بەرەنەن فەرمۇويەتى: **(إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ بِالنَّاسِ فَلِيُخُفِّفْ، فَإِنَّ فِيهِمُ الظَّعِيفُ وَالسَّقِيمُ وَالكَّبِيرُ، فَإِذَا صَلَّى لِنَفْسِهِ فَلِيُطَوِّلْ مَا شَاءَ).** (رواه الجماعة). واته: ھەركەس بەرنویزى كۆمەللىكى كرد، بادرىزەتى پى نەدا چونكە لەنیوانىياندا ئادەمیزادى لاوازو نەخۇش و بەسالاچۇو ھەيءە، بەلام ئەگەر بۆخۇى بەتەنەها نویزى كرد با بەئارەززوو خۇى درىزەتى پى بىدات.

لە ئەندەسەوە ئەگىرنىوھە كە پىغەمبەر ﷺ فەرمۇويەتى: **(إِنِّي لَا دُخُلُّ فِي الصَّلَاةِ وَأُرِيدُ إِطَالَتَهَا فَأَسْعَمُ بُكَاءَ الصَّبَّى فَأَتَجَوَّزُ فِي صَلَاتِي مِمَّا أَعْلَمُ مِنْ شِدَّةِ وَجْدِ أُمَّةٍ مِّنْ بُكَائِهِ).** واته: جارى وا ھەيءە نویز دائەبەستىم ئەمەمەوى درىزەتى پى بىدەم، گوئىم لەگىرانى مندال ئەبىت پەلە ئەكەم لەنویزەكەمدا، لەبىر ئەوهى ئەزانىم دلى دايىكى چ سۆزىكى تىدايە بۇ گىريانەكەي.

شەيخەين لە ئەندەسەوە ئەگىرنىوھە كە فەرمۇويەتى: لەدواي ھىچ ئىماممىكەوە نویزىم نەكەدووه ئەوهەندەي پىغەمبەر ﷺ نویزەكەنلىكى كورت و تمواو بوبىتى.

ئەبۈعومەرى كورى (عبدالبر) فەرمۇويەتى: درىزە پى نەدانى نویز لەلايەن ھەمموو بەرنویزىكەوە زانىيان كۆن لەسەرى و كارىكى پەسەندىرىۋە، ئەو كورتىيەش لايەنى كەمىي ووتىنى سى جار تەسبىحات كردەن، بەلام لابىن و كەم كەنەنەوە لەنویزىدا دروست نىيەو نابىت، چونكە پىغەمبەر ﷺ نەھى كەدووھە لە دەنوك دان بەزەويىدا، وەك قەلەرەش، وەجارىك پىاۋىنلىكى بىنى رکوع و سجودەكەي تەواو نەبۇو پىرى فەرمۇو: **(إِرْجِعْ فَصَلًّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ)** واته: بگەرپەرەوە نویزەكەت بىكەرەوە ئەوه نویز نەبۇو تۆ كەرت. وە فەرمۇويەتى: **(لَا يَنْظُرْ اللَّهُ إِلَى مَنْ لَا يُقِيمُ صَلَبَهُ فِي رُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ)** واته: خوا سەيرى ئەوكەسە ناكات پشتى رېك ناكاتەوە لەرکوع و سجوددا.

لە پاشان (ابن عبدالبر) دەفەرمۇويەت: ھىچ جىاوازىيەك نازانىم لەنیوان زانىياندا ھەبىت لەسەر ئەوهى درىزەندەن بەنويزىز موستەحەببە بۆ ھەمموو ئەوانەي بەرنویزى كۆمەللىك ئەكەن لەسەر ئەو مەرجانەي دامان نا بۇ تەواوەتى.

ئەگىرنىوھە كە عومەر خوا لىيى رازى بىت فەرمۇويەتى: رېقى بەندەكانى خوا لەخوا ھەلەمەسىنن بەھەي كەسىكتان ئەوهەندە درىزە بەنويزەكەي بىدات گران بىت لەسەر ئەوانەي دوايەوە.

(۵) دریزه پیدانی رکاتی یه کم لهلاین ئیماممه و چاوه‌روانی کردنی ئهوانهی ههست به هاتنه ژوره‌ویان ئهکات بۆ ئهوهی فریای جەماعەت بکەون:

دانراوه بۆ ئیمام رکاتی یه کم دریزه پى بدادت بۆ ئهوهی ئهوانهی دینه ژوری مزگوت، بگەن بە فەزیله‌تى نويزى جەماعەت، وەك چۆن موستەھببە چاوه‌روانی ئهوانه بکات کە ههست بە هاتنیان ئهکات لەکاتی رکوع بردندا، يا کاتی تەھیيات خویتنى دوايیدا، لە (حدیث) يکی ئەبوقەتا دادا هاتووه دەفرموویت: پیغەمبەر ﷺ هەمیشە رکاتی یه کەمی دریزه پى ئەدا، ئیمەش ئەمان زانی کە ئەیهۆیت خەلک فریای رکاتی یه کم بکەون.

لە ئەبوسەعیدوو هاتووه دەفرموویت: نويز دائەبەسترا كەسیک ئەبتوانی بچیت بۆ بەقیع و کاری پیشاو بکات پاشان دەست نويز بگریت و بگەرتەمە، ھیشتا فریای پیغەمبەر ﷺ ئەکمۇت لە رکاتی یه کەمدا، ئەوندەی دریزه ئەدا بەرکاتی یه کم (ئەحمدەو موسلىم و ئىپنۇماجەو نەسائى گىراويانەتەوە).

(۶) دواکەوتى ئیمام واجبۇ پېشکەوتى حەرامە:

واجبه نويزکەرەكان شوين ئیمام بکەون، وە حەرامە پیشى بکەون، (زانايان هەممۇ لە سەر ئەدون لە پیش ئیماممه و نويز دابەستن يا سلاودانەوە نويز پوچەل ئەکاتەوە، بەلام جياوازيان ھەيە لە سەر پېشکەوتى لە بەشە كانى ترى نويزدا، لاي ئەحمدە ئەوانىش نويز پوچەل ئەکەنەوە، وە دەفرموویت: ھەركەس پیش ئیمام بکەمۇت نويزى دروست نى يە، بەلام ھاوشانى كردنی ئیمام كەراھەتى ھەيە).

بەپىي ئەوهى ئەبۇھورەپەر ئەگىرىتەوە كە پیغەمبەر ﷺ فەرمۇویتى: **إِنَّمَا جُعْلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمْ بِهِ فَلَا تَخَلَّفُوا عَلَيْهِ فَإِذَا كَبَرَ فَكَبُرُوا، وَإِذَا رَكَعَ فَارْكَعُوا، وَإِذَا قَالَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمَدَهُ فَقُولُوا اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ، وَإِذَا سَجَدَ فَاسْجُدُوا، وَإِذَا صَلَّى قَاعِدًا فَصَلُّوا قُعُودًا أَجْمَعُونَ** (رواه الشیخان). واتە: ئیمام بۆيە دانراوه چاوى لى بکریت، جا پیشى مەکەون، کاتى ووتى: (الله اکبر) ئىۋەش بلىن: (الله اکبر)، کاتى چووه رکوعەوە ئىۋەش بچەنە رکوعەوە، کاتى ووتى: (سمع الله لمن حمده) ئىۋەش بلىن: (اللهم ربنا لك الحمد)، کاتى سەجدە بىردى ئىۋەش سەجدە بەرن، ئەگەر بەدانىشتنەوە نويزى كرد ئىۋەش هەممۇ بەدانىشتنەوە لە دوايەوە نويز بکەن.

لە ریوايەتى يکى ئەحمدەو ئەبوداودا هاتووه فەرمۇویتى: **إِنَّمَا الْإِمَامُ لِيُؤْتَمْ بِهِ فَإِذَا كَبَرَ فَكَبُرُوا، وَلَا تُكَبِّرُوا حتى يُكَبِّرَ، وَإِذَا رَكَعَ فَارْكَعُوا، وَلَا تَرْكَعُوا حتى يَرْكَعَ، وَإِذَا سَجَدَ فَاسْجُدُوا، وَلَا تَسْجُدُوا حتى يَسْجُدَ**. واتە: ئیمام ئەبى چاوى لى بکریت، کاتى (الله اکبر) يى كرد ئىۋەش بىكەن، وە (الله اکبر) مەکەن ھەتا ئەۋەيکات، وە کاتى چووه رکوع ئىۋەش بچەنە رکوعەوە، ھەتا ئەو نەچىتە رکوعەوە ئىۋە مەچن، وە کاتى سەجدە بىردى ئىۋەش سەجدە بەرن، ھەتا ئەمۇ سەجدە نەبات ئىۋە سەجدە مەبەن.

لە ئەبوھورەپەر خوا لىپى رازى بىت هاتووه دەفرموویت: پیغەمبەر ﷺ ئەيفەرمۇو: **(أَمَّا يَخْشَى أَحَدُكُمْ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ قَبْلَ الْإِمَامِ أَنْ يُحَوِّلَ اللَّهُ رَأْسَهُ رَأْسَ حِمَارٍ أَوْ يُحَوِّلَ اللَّهُ صُورَتَهُ صَوْرَةً حِمَارٍ)** (رواه الجماعة). واتە: ئەوكەسى سەرى لە پیش ئیمامەو بەرز ئەکاتەوە، ترسى ئەوهى نى يە خوا سەرى بکا بە سەرى گوئى دریز، ياخشى بگۈرۈتە سەر شىۋە گوئى دریز.

لَهُ أَئْنَه سَهُوهُ هَاتُووهُ دَفَهْرَمُووِيَّتْ: پِيَغْهَمْبَرُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَهْرَمُووِيَّتْ: (أَيُّهَا النَّاسُ! إِنِّي إِمَامُكُمْ فَلَا تَسْقُونِي بِالرُّكُوعِ
وَلَا بِالسُّجُودِ، وَلَا بِالْقِيَامِ وَلَا بِالْقُعُودِ، وَلَا بِالْإِنْصَافِ) (رواہ أَحْمَدُ وَمُسْلِمٌ). وَاتَّهُ: ئَهْيَ خَلْكِينَهُ! مَنْ ئِيمَامِي ئِيَّوْهُ
جا لَهُ رُكُوعٌ وَسُجُودٌ وَهَلْسَانٌ وَدَانِيَشْتَنٌ وَسَلَادَانَهُوَهُدا پِيَشْ مَهَكَوْنُ.

لَهُ بَهْرَائِي كُورِي عازِبِيهِوهُ هَاتُووهُ دَفَهْرَمُووِيَّتْ: ئِيَّمَهُ لَهُپَشتْ پِيَغْهَمْبَرُهُوهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَوِيَّرَمَانُ ئَهْ كَرَدْ كَاتَى ئَهْيَفَهْرَمُووِوْ
(سَعَ اللَّهُ مَنْ حَمَدَهُ) كَهْسُ لَهُئِيَّمَهُ پَشْتَى دَانَهُئَنَهُوَنَدْ هَهْتَا پِيَغْهَمْبَرُ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَيْوُ چَوَانِي ئَهْخَسْتَهُ سَهَرْ زَهَوِيْ. (جَهْمَاعَتْ
گِيَّرَاوِيَانَهُتَهُوَهُ).

(٧) پِيَكْ هَاتَنِي نَوِيَّرِي جَهْمَاعَتْ بَهُئِيَّمَامْ لَهُگَمْلِ تَهْنَهَا كَهْسِيَّكْ:

نَوِيَّرِي جَهْمَاعَتْ بَهْتَنَهَا كَهْسِيَّكْ وَئِيمَامَهُ كَهْسِيَّكْ دِيَتْ، با يِهْكِيَكْ لَهَوَانَهُ مِنْدَالِيَشْ بَيَّتْ، يَا ئَافَرَهَتْ، لَهُ
ئِيْبَنْوَعَهُ بَيَّاسِمَوَهُ هَاتُووهُ دَفَهْرَمُووِيَّتْ: لَاي مَهْيَوَنَهُي پَورَمْ شَهْوِيَّكْ مَامَهُوَهُ، پِيَغْهَمْبَرُ عَلَيْهِ السَّلَامُ شَهُو هَهْسَتَا بَوْ نَوِيَّرِي مَنْيِشْ
هَهْسَتَامْ لَهُگَلِيَّا نَوِيَّرِي بَكَمْ لَاي چَهْپِيَيَوَهُ رَأَوَهُسَتَامْ سَهَرَمَى گَرَتْ وَخَسْتَمَى يَهُ لَاي رَأَسَتَى يَهُوَهُ. (رواہ الجَمَاعَةُ). ئَهْمَ
حَدِيَّسَهُ ئَهْبَيَّتَهُ بَهْلَكَهِي ئَهْوَهِي درَوَسَتَهُ لَهَدوَيِهِ كَهْسِيَّكَهُوَهُ نَوِيَّرِي بَكَرِيَّتَهُ ئِيمَامَهُتَى نَهَيَّنَابَيَّتَ لَهُنَوِيَّرِي فَهَرَزَوْ
سَوْنَنَهُتَدا^(٢).

لَهُ بُوخارِيَدا هَاتُووهُ لَهَعَائِيشَهُوَهُ كَهْسِيَّكَهُ جَارِيَكَ لَهَحَوْجَرَهُ كَهِيدَا نَوِيَّرِي ئَهْ كَرَدْ، دِيَوارِي حَوْجَرَهُ كَهْ نَزَمْ بَوَوْ
خَلْكَ پِيَغْهَمْبَرِيَانَهُ ئَهْبَيَّنِي، خَلْكَهُ كَهْ هَلْسَانَ بَهْنَوِيَّهُ كَهْيِي پِيَغْهَمْبَرُ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَوِيَّرِيَانَ كَرَدْ، كَاتَى رَوْزَ بَوَوَهُوَهُ بَوْيَانَ
كَيَّرَايَهُوَهُ، شَمُوَيِهِ دَوَوَهُمْ پِيَغْهَمْبَرُ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَلْسَايَهُوَهُ بَوْ نَوِيَّرِي، خَلْكَهُ كَهْشَهُ هَلْسَانَ بَهْنَوِيَّهُ كَهْيِي نَوِيَّرِيَانَ كَرَدَهُوَهُ.

لَهُ ئَهْبَوْسَهُ عِيدَوْ ئَهْبَوْهُرَهُيَرَهُوَهُ هَاتُووهُ فَهْرَمُووِيَانَهُ: پِيَغْهَمْبَرُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَهْرَمُووِيَّتْ: (مَنْ اسْتَيْقَظَ مِنَ اللَّيلِ فَأَيْقَظَ
أَهْلَهُ، فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ جَمِيعاً كُتْبَاً مِنَ الدَّاكِرِينَ اللَّهُ كَثِيرًا وَالدَّاكِرَاتِ) (رواہ أَبُو دَاوُدَ). وَاتَّهُ: هَمْ كَهْسُ شَهُو هَلْسَانَ
خِيَّزانَهُ كَهْشِيَّهُ هَلْسَانَدَ وَدَوَوْ رَكَاتَ نَوِيَّرِيَانَ پِيَكَهُوَهُ كَرَدْ لَهُ زَوْرَ يَادَ كَهْرَانَيِهِ خَوا ئَهْنَوْسَرِيَّنِ.

لَهُ ئَهْبَوْسَهُ عِيدَهُوَهُ هَاتُووهُ كَهْ دَفَهْرَمُووِيَّتْ: پِيَاوِيَكَهُ هَاتَهَنَاوْ مِزَگَهُوتْ، پِيَغْهَمْبَرُ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَهُ نَوِيَّرِي لَيْبَوْبَوَهُ لَهُگَمْلِ
هَاوَهَلَهُ كَانِيَدا، فَهْرَمُووِيَ: (مَنْ يَتَصَدَّقُ عَلَى ذَا فَيُصَلِّي مَعَهُ؟) وَاتَّهُ: كَيْ ئَهْيَوَيَّتْ خَيْرِيَكَ بَهْوَيَّاوهُ بَكَاتَ بَچِيتَ
نَوِيَّرِي لَهُگَلِدا بَكَاتَ؟ پِيَاوِيَكَهُ لَهُولَوَهُ هَلْسَانَ نَوِيَّرِي كَرَدْ لَهُگَلِيَّدا. (ئَهْمَدَهُو ئَهْبَوْدَادَوَهُ (ترمذِي) كَهْ بَهْ حَسَهَنَى
دَانَاوهُ، گِيَّرَاوِيَانَهُتَهُوَهُ). وَهُ ئَيْبَنُو ئَهْبَيَّهُ شَهِيَّهُ ئَهْگِيَّرِيَّتَهُوَهُ كَهْ ئَهْوَكَسَهُ ئَهْبَوْهُ كَرِيَّ صَدِيقَ بَوَوْ هَلْسَانَ نَوِيَّرِي لَهُگَمْلِ
پِيَاوهُ كَهْدا كَرَدْ.

(ترمذِي) ئَهْمَ حَدِيَّسَهُ كَرَدَتَهُ بَهْلَكَهِي ئَهْوَهِي كَهْ دَرَوَسَتَهُ كَوْمَهُلِيَّكَ نَوِيَّرِي جَهْمَاعَتْ بَكَمَنْ لَهُمِزَگَهُوتِيَّكَدا نَوِيَّرِي
جهْمَاعَتَيَّتِي تَيَّدا كَرايَّتِ^(٣). وَهُ دَفَهْرَمُووِيَّتْ: ئَهْمَدَ وَئِيسَحَاقِيَّشَهُ ئَهْوَيَّانَ فَهْرَمُووِهِ ۚ بَهْلَامَ كَوْمَهُلِيَّكَى تَرَ لَهُزَانَايَايَانَ

(١) بَهْلَامَ پِيَغْهَمْبَرُ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَمْمُو نَوِيَّرِهِ كَانِي بَهْتَنَهَا كَرَدَوَنَ، لَبَهَرَ ئَهْوَهِهِ من رَامَ واَيَهِ ئَهْوَهِهِ رَهَايِيَهِ بَهْبَسْتَرِيَتْ بَهْهَنَدَى كَاتَهُوَهِ، ئَهْگِيَّنَا هَمْمُو
نَوِيَّرِهِ سَوْنَنَهُتَهِ كَانِ بَهْ جَهْمَاعَتْ كَرَدَنَايَا بَيَّدَهُيَهِ، پِيَچَوَانَهُيَهِ رَيْنَوَمَايَهِ وَهَمَدِيَيِهِ پِيَغْهَمْبَرُ عَلَيْهِ السَّلَامُ. وَهُكَ شَيْخِيَّ تَيْسِلَامَ تَهْقِيقِيَّ كَرَدَوَهُ لَهُ
مَجْمُوعَ الْفَتاوَى ٢/٣٠٢ دَادَهُ. (قَامَ الْمَنَةِ).

(٢) حَدِيَّسَهُ كَهْ لَهُ دَعَوَايِهِ تَايِّبَهُتَى تَرَهُ، لَهُپَيشَهُوَهُ بَاسِيَ ئَهْوَهَمَانَ كَرَدَهُ. شَافِيعِي فَهْرَمُووِيَّتْ: كَهْرَاهَتَى هَدِيَهُ كَرَدَنَى دَوَوْ نَوِيَّرِي جَهْمَاعَتْ لَهُ
يِكَ مِزَگَهُوتَدا.

ئەفەرمۇون: ئەو مىزگەوتەي نويىزى جەمماعەتى تىىدا كرا دواي ئەوه ھەركەس ھات ئەبى بەتنىيا نويىز بکات نەك بەكۆمەل، سوفيان و مالىيك و ئىپېنۇ موبارەك و شافىيعى ئەمە ئەفەرمۇون.

بەلام ئەوه كە چەند كۆمەل بەجىا جىا لەيەك كاتدا لەناو مىزگەوتدا نويىزى جەمماعەت بىكەن زانايان ھەموو لەسەر ھەرامى ئەوكارەن، چونكە پىتچەوانەي قەستى (شارع) ياسا دانەرى ئىسلامە لە دانانى نويىزى جەمماعەتدا.

(٨) دروستە ئىمام بېيىتە مەئمۇم:

دروستە ئىمام لەكتى نويىزى كەدا بىگەپىتە دوواوه بۇ ناو رېزەكە، ئەگەر لەجياتى ئىمامى (راتب) دامەزراو نويىزى ئەكەد، كاتنى ئىمامى دامەزراو بىتەمۇه. بەپىي ئەوهى ھەردوو شىخ لەسەھلى كورى سەعدەوە گىرپايانەتەوه كە پىغەمبەر ﷺ ئەچىت بۆبەنلى عەمرى كورى عەدۇف بۇ صولخ كەردىيان، كاتى نويىز ھات، باڭگىپىت بەئەبوبە كرى ووت: بەرنو يىزى يەكەمان بۇ ئەكەي قامەت بىكەم؟ فەرمۇوى: بەللىنى، ئەبوبە كرو خەلکە كە لەنو يىزدا بۇون پىغەمبەر ﷺ گەرايمۇھ هاتەناو رېزەكە، خەلکە كە دەستىيان كرد بەچەپلە لىيدان، ئەبوبە كر لەنو يىزدا ئاپرۇ ئەۋەدەيەن چەپلە لىيدا ئاپرۇ دايىوه، پىغەمبەرى ﷺ بىنى، پىغەمبەر ﷺ ئامازەي بۇ كرد لەجيى خۆت بېيىنەوە كاتنى فەرمانم پى كەدى، ئەبوبە كر لەخۆشىدا دەستى بەرز كەدەھەو شوکى خواي كرد لەسەر فەرمانە كەپىغەمبەر ﷺ، پاشان ئەبوبە كر ھاتە دوواوه بۇناو رېزەكەو پىغەمبەر ﷺ چۈوه پىشەوە و كاتنى نويىزە كەپىغەمبەر ﷺ كەدو سلاۋى دايىوه فەرمۇوى: (يَا أَبَابَكَ! مَا مَنَعَكَ أَنْ تَثْبِتَ إِذْ أَمْرَتُكَ؟) واتە: ئەم ئەبا به كر چى رېىلى گرتى لەجيى خۆت بېيىنەتەوه كاتنى فەرمانم پى كەدى؟، ئەبوبە كر ووتى: بۇ كورى ئەبوقوحافە ناگۇنجىت لەپىش پىغەمبەرەوە نويىز بکات، پىغەمبەر ﷺ بەخەلکە كەپىغەمبەر ﷺ (مَالِيٰ رَأَيْتُكُمْ أَكْثَرُتُمُ التَّصْفِيقَ؟ مَنْ نَابَهُ شَيْءٌ فِي الصَّلَاةِ فَلِيُسْبِحْ، فَإِنَّمَا إِذَا سَبَّحَ التَّفَتَ إِلَيْهِ، وَإِنَّمَا التَّصْفِيقُ لِلنَّسَاءِ) واتە: ئەوه چى بۇ ئەۋەندە چەپلەتان لىيدا؟ كەسىك شىيىكى بەوشىۋەيە لەنو يىزدا ھاتەپى با (سبحان الله) بکات، كاتنى (سبحان الله) اى كرد بەرنو يىز ئاپرۇ لى ئەداتەوه، چونكە چەپلە لىيدان بۇ ئافرەتانا.

ئەم حەدىسە بەلگەمى ئەوهى تىيدا يە كەرپىشتن لەرپىشتن لەرپىشتن لەرپىشتن ناكاتەوه، وە ووتىنى (الحمد لله و سبحان الله) بۇ ئاگادار كەدەن بەرنو يىز دروستە، وەچۈونە جىي ئىمامى (راتب) دامەزراو لەبەر عۆزرى شەرعى لەپىش تەرە بۇ دروست بۇون، وە بەلگەشە لەسەر ئەوهى دروستە كەسىك لەبەشىيىكى نويىزە كەيدا ئىمام بىت و لەبەشىيىكى تىريدا مەئمۇم، وە بەلگەشە لەسەر دروستى دەست بەرز كەردنەوە لەنو يىزدا كاتى پارانەوە ستايىشى خوا كەردن، وە لەسەر ئەوهى ئاپردا نەوە بۇ پىيوىستى دروستە، وە لەسەر ئەوهى دروستە سوپىاس و ستايىشى خوا بىكريت لەسەر پىشەوايى لەدیندا، وە لەسەر ئەوهى دروستە نويىز كەر ئامازە بکات، وە لەسەر ئەوهى دروستە پىاواچا كېيىك بەرنو يىزى لەخۆي چاكتى بکات، وە لەسەر ئەوهى دروستە كەدەن كارى كەم لە نويىزدا.. (شەوكانى باسى ئەمە كەددووه).

(٩) فرياكهونى ئيمام:

هەركەس گەيشتە مزگەوت و ئيمام نويىزى دابەستبۇو، ئەبىت ئەھویش بەپيوه (الله أكابر) ئىحرام نويىز دابەستن بکات و لەسىر ئەم شىيەتلىك ئيمامى تىيدا يە نويىز دابەستىن و لەگەللىيَا بىت و بەركاتى داندەنىت، هەتا لەركۈعدا پىرى نەگات، جا ئەم رکوعە رکوعى تمواو بىت يا ھەر چەمىنەمۇھ بىت و دەستى گەيشتىتە ئەزىزلىق پېش ئەھوھ ئيمام بەرز بۇويىتەمۇھ لە رکوع، بەلام (الله أكابر) ئى گۈيزانەمۇھ لە حالتىكەمۇھ بۆ حالتىكى تر ئەگەر بىكەت چاکە، ئەگىنا (الله أكابر) ئى نويىز دابەستنى بەسىه.

لە ئەبو ھورەپەرە خوايلى راپىزى بىت ھاتوھ دەفرمۇۋىت: پېغەمبەر ﷺ فەرمۇۋەتى: (إِذَا جَئْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ وَتَحْنُ سُجُودًا فَاسْجُدُوا وَلَا تَعْدُوهَا شَيْئًا، وَمَنْ أَدْرَكَ الرَّكْعَةَ فَقَدْ أَدْرَكَ الصَّلَاةَ) (رواه أبو داود وابن خزيمة في صحيحه والحاكم في المستدرك وقال: صحيح). واتە: كاتى ھاتن بۆ نويىز ئىمە سەجدەمان بىردى بۇو ئىيەش سەجدە بەرن بەلام بەركاتى دامەنین، وە ھەركەس گەيشت بەركوع ئەمۇھ ئەم پەركاتەھ بۆ حىساب كراوه. وە ئەھىكەسى دووا كەوتبو ئيمام چى كرد ئەھویش ئەيکات، وە لەتەھىياتى يەكەمدا لەگەل ئيمامدا دانىشى بۇ تەھىيات، ھەللىسىتەمۇھ ھەتا ئيمام سلاۋ ئەداتەمۇھ، كاتى ئيمام سلاۋى دايىمە ئەم (الله أكابر) ئەكەت وەھەللىسىتەمۇھ بۇ تەواو كردنى نويىزە كەھى.

(١٠) عوزرەكانى دووا كەوتلىنى نويىزى جەمماعەت:

رىدى دراوه بە دووا كەوتلىنى لە نويىزى جەمماعەت ئەگەر حالتىكى لەم حالتانەمۇھ خوارەوە بەسىردا بىت: ۱ - ۲ - سەرما و باران، لە ئىبىنۇ عمۇمەرەوە ھاتووھ دەفرمۇۋىت: پېغەمبەر ﷺ ئەگەر شەۋىيەك ساردو باراناوى بوايىھ لەسەفرەدا فەرمانى ئەكرد بەبانگىيىز بانگ بىدات بلىت: (صلوا فِي رِحَالِكُمْ) واتە: لەشۈينەكانى خۇتان نويىزىكەن (بۇخارى و موسلىم گىرپايانەتەمۇھ).

لە جايىرەوە ھاتووھ دەفرمۇۋىت: لەسەفرەرەكدا بۇوین لەگەل پېغەمبەردا ﷺ باران ئەبارى فەرمۇۋى: (فَلِيُصَلِّ مَنْ شَاءَ مِنْكُمْ فِي رَحِلَةٍ) (رواه أحمد و مسلم وأبوداود والتزمى). واتە: ھەركەس ئەيمەۋىت با لەشۈينى خۇى نويىز بکات.

لە ئىبىنۇ عەبباسوھ ھاتووھ: ئەگەر رۆزىكى باران بوايىھ بە بانگىيىزە كەھى ئەفەرمۇسو: كاتى ووتت: (أَشَهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ مَدَّنِي (أَحَىٰ عَلَى الصَّلَاةِ) بِهِلْكَوْ بَلْىٰ: (صلوا فِي بُيُوتِكُمْ) واتە: لە مالەكانىتان نويىز بکەن، خەلکە كە ئەمەيان پىچاڭ نەبۇو فەرمۇۋى: ئاييا ئەھەتنان لا سەيرە؟ ئەھىكەسى لەمن چاكتىبۇو ئەمۇھ كردووھ كە پېغەمبەر ﷺ. نويىزى جەمماعەت واجبە بەلام من حەزم نەكرد بىيان ھىئىمە دەر بەناو قورۇ لىتەدا بىرۇن (بۇخارى و موسلىم گىرپايانەتەمۇھ).

و ه گه رمای بھتین و تاریکی و ترس له سته مکار حومکی سه رمای هه یه، (ابن بطاطا) ده فهرمومویت: زانیان همه مسوو کون له سه ر ئه وهی نه چون بون نویشی جمه ماعده دروسته له کاتی بارانی زورو تاریکی و بای بھتین و وینهی ئه مانهدا.

۳- ئاماده بونی خواردن. به پیشی ئه وهی ئی بنو عومه ده فهرمومویت: پیغامبر ﷺ فهرمومویه تی: (**إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ عَلَى الطَّعَامِ فَلَا يَعْجَلْ حَتَّى يَقْضِيَ حَاجَتَهُ مِنْهُ وَإِنْ أَقِيمَتِ الصَّلَاةُ**) (رواه البخاري). واته: ئه گمر که سیکتان له سه ر نان خواردن بون با پله نه کات هه تا تیرئه خوات با نویشیش دابه ستراپت.

۴- ته نگه تاوی له بمن پیسا ی و میز، له عائیشه و هاتووه ده فهرمومویت: گویم له پیغمبر بون ﷺ ده فهرمومو: (**الصَّلَاةُ بِحَضْرَةِ طَعَامٍ، وَلَا وَهُوَ يُدَافِعُ الْأَخْبَيْنِ**). (رواه احمد و مسلم و أبو داود) واته: له کاتی ئاماده بونی خواردن و له کاتی ته نگاواي، نویش کردن دروست نی یه.

۵- له ئه بوده رد ائمه هاتووه ده فهرمومویت: له زانی ی و ژیری پیاوه که سیک پیویستی خوی ته واو جی بھجی بکات، پاشان بچیت بون نویش بون ئه وهی له کاتی نویش کهیدا بیری لای هیچ نه بی. (رواه البخاري).

سایتی به هه شت